

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti bifalder i høj grad ønskerne fra henholdsvis Enhedslistens og Dansk Folkepartis side om mere åbenhed i behandlingen af EU-sager i Folketinget, måske nok især at man får sat fokus på selve beslutningsprocessen og de mere tekniske aspekter af den her i Folketinget.

Når vi forholder os positivt til det, ser vi det også i forlængelse af den debat, der var forud for folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten her den 28. maj. Man må jo sige, at afstemningsresultatet helt klart viste, at der er en stor del af befolkningen, som er yderst skeptiske over for det, der sker i EU-sammenhæng.

Jeg tror, at den skepsis bl.a. skyldes, at man finder, der er manglende åbenhed i forhold til EU. Det såkaldte demokratiske underskud kan i den sammenhæng ikke bare tilskrives at være noget, der vedrører Bruxelles og beslutningsgangen dernede, men nok så meget også den måde, som vi selv håndterer EU-sagerne på herhjemme og her i Folketinget.

Vi synes i Kristeligt Folkeparti, at Enhedslistens forslag umiddelbart er rimelig vidtgående og vidtløftigt. Det er svært at gennemskue alle konsekvenser af det forslag, der er fremsat, og det synes vi nok kræver yderligere drøftelser, også i forhold til de praktiske konsekvenser, som det måtte fordre, hvis man skulle gennemføre det fuldt ud.

Jeg er måske heller ikke så sikker på, at den fulde åbenhed, som man lægger op til fra Enhedslistens side, er så hensigtsmæssig endda, når det kommer til stykket.

Hvis man sammenholder de to forslag, synes jeg, at Dansk Folkepartis forslag måske har en lidt bredere tilgang til problemstillingen og indeholder flere punkter. Vi er især optaget af punkt 2 i Dansk Folkepartis forslag om fagudvalgenes inddragelse i arbejdet med EU-sager, hvor vi – som også flere ordførere har givet udtryk for her i dag – helt klart er af den opfattelse, at der er behov for, at fagudvalgene bliver inddraget tættere i hele beslutningsprocessen.

Det er dér, man især har viden og indsigt i de forskellige sager, også i højere grad, end Europaudvalgets medlemmer kan have det, selv med diverse udskiftninger undervejs. Derfor synes vi faktisk, at det er dér, fokus for alvor skal rettes for at sikre en bedre beslutningsgang vedrørende EU-sagerne her i Folketinget.

Diskussionen om mandatgivningen i udvalget, som jo også har udpundet sig lidt under

debatten her, kan man selvfølgelig tærse langhalm på. Jeg kan da udmærket se, at der kan være betænkeligheder ved at slippe grebet for meget fra Europaudvalgets side, men jeg synes dog, at det er en diskussion værd, en diskussion, hvor vi ikke på forhånd har lagt os hundrede procent fast fra Kristeligt Folkepartis side, men hvor vi dog stadig væk forudsætter, at vi har et Europaudvalg, som også har en stærk, koordinerende rolle. Det er på den anden side også vigtigt i forhold til hele EU-processen og skal selvfølgelig holdes op imod vort ønske om i højere grad at inddrage fagudvalgene.

Men jeg synes, at den debat er vigtig, for jeg tror ikke, man kan komme uden om, at når fagudvalgene i dag i deres forskelligheder, når det gælder behandling af EU-sagerne, måske ikke alle har EU-spørgsmål lige højt oppe på dagsordenen, ja, så kan det bl.a. skyldes, at sagerne til syvende og sidst afgøres i Europaudvalget, og at kompetencen på fagudvalgssiden ikke er så stor endda.

Jeg vil summere op og sige, at jeg synes, det er rigtigt, at Folketingets Præsidium sammen med både Udvalget for Forretningsordenen og Europaudvalget diskuterer de her sager fortsat. Der ligger jo også andre papirer på bordet – bl.a. et forslag fra Fremskridtspartiet, som har været nævnt her i debatten – som bør inddrages i de videre diskussioner.

Derfor vil vi som sådan konkludere med hensyn til de to beslutningsforslag, som vi har til behandling i dag, at vi synes, der er et positivt sigte, for så vidt angår begge forslag, og at de i virkeligheden kan være med til at fremme, at vi får sat tingene på dagsordenen ikke mindst i Udvalget for Forretningsordenen, men at også Europaudvalget sammen med Folketingets Præsidium kan blive inddraget. Og hvis det er det, der kommer ud af behandlingen af de to beslutningsforslag med de krummelurer, der kan være ved dem, og hvad man kan pinde frem og sige, at det er man ikke helt tilfreds med, så synes jeg sådan set, at det har været hele debatten værd, for der er i høj grad brug for, at vi får sat gang i den proces.

Det har, som jeg tror især fru Elisabeth Arnold illustrerede godt med et par eksempler, ikke været de store skridts fremmarch, der har præget feltet her. Det bør det være.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 49, hr. Thulesen Dahl.